

Indkøbspraktikantens åbenbaringer

1. afsnit, hvor Anders undersøger fødevareaftalen

Indkøbspraktikanten, Anders, har hørt, at det er helt vildt dyrt at købe ind på kommunens fødevareaftale, og har derfor besluttet at undersøge, om der er noget om snakken: Er aftalen dyr? Og hvorfor skal kommunens institutioner bruge aftalen?

Aftalen sammenlignet med køb "ude i byen"

For at undersøge, om det er dyrere at købe fødevarer på aftalen end "ude i byen", kører Anders i en Rema1000 og en DagliBrugsen i Randers Kommune med en indkøbsseddel med de 30 mest købte fødevarer i 2015 i de randrusianske daginstitutioner. I de tilfælde, hvor der var tilbud på varerne, noterer han både tilbudsprisen og normalprisen på de 30 varer.

Der er tilfældigvis fødselsdagsuge i Rema1000, så der er virkelig gode tilbud på flere af varerne på indkøbssedlen, så Anders er glad og sikker på, at så er det nok rigtigt, det han har hørt. Han har nemlig også læst i Søndagsavisen, at Rema1000 i januar 2016 er kåret som Danmarks billigste discountforretning. Desværre kan han ikke få alt det, som står på sedlen, i de to butikker, og må nøjes med at sammenligne priserne på de 28 varer, som han kan finde i butikkerne. Det er da lidt irriterende, at han ikke kan få det hele.

Efter nøje udregninger er resultaterne af sammenligningen som nedenfor.

Butik	Pris for den samlede indkøbskurv	Afvigelse i forhold til aftalen
AB Catering (aftalepriser)	359,70	-
DagliBrugsen	476,00	32,33%
Rema1000 (normalpriser)	421,62	17,21%
Rema1000 (fødselsdagsuge)	355,75	-1,10%

Blandt de 28 varer kan Anders sagtens finde enkelte varer, som er billigere i dagligvarebutikkerne, men *samlet set er det tydeligvis billigere at købe ind på den kommunale indkøbsaftale*. Selv når Rema1000 har fødselsdagsuge – og det sker trods alt kun én gang om året – kan aftalen konkurrere med deres priser.

Aftalen i forhold til den tidligere fødevareaftale

Anders trasker tilbage på kontoret og fortæller sine kolleger i Udbud og Indkøb om sin sammenligning. Kontorets controller kan fortælle, at der tilmeldt spares 1,5 mio. kr. årligt med den nye aftale sammenlignet med den gamle aftale for de institutioner, der er tilmeldt delaftale 1 på den nye fødevareaftale. Det svarer til en besparelse på 6%.

Og alle de andre fordele

Anders kan godt se, at økonomien ikke er noget godt argument for at købe ude i byen. Det tog også ret lang tid at handle ind—tid, som nok godt kunne være brugt bedre. Men han er stadig nysgerrig: Hvorfor kan man ikke bare få Brugsen til at bringe varerne ud?

Han får en længere snak med en af udbudsjuristerne, som gør ham opmærksom på, at der er rigtig mange forhold, der skal tages hensyn til. Der er selvfølgelig udbudsloven, men også rigtig mange andre hensyn: fx skal fødevarer leveres med en ubrudt kølekæde, ansatte må ikke foretage tunge løft, og samtidig vil kommunen også gerne stille krav til økologi, sortimentsbredde, holdbarhed for at mindske madspild osv. Man må heller ikke glemme fødevarerens sikkerhed; hvis der eksempelvis kommer et nyt udbrud af listeria, løses problemet bedst, når aftalen bliver brugt, for så ved leverandøren præcist, hvem der har købt de ramte fødevarer og kan tage direkte kontakt.

Anders tænker på, om der så slet ikke er nogle argumenter for at handle i Rema1000 eller Brugsen? Han kommer i tanke om to ting; akutte indkøb og pædagogiske indkøb. Okay, i de tilfælde må institutionerne så afvige fra aftalen.

Indkøbspraktikantens konklusion bliver dog, at myten ikke holder! Det er betydeligt billigere at købe ind på aftalen end det er at købe ind "ude i byen". Og så følger der tilmed en masse fordele med.